

Det er sådan set meget enkelt det, det handler om, og hvis der bliver tvivl om, hvorvidt den beskyttelse, man har ifølge grundloven, bliver krænkede, så er det da ikke så mærkeligt, at det ændringsforslag trækkes. Det er så enkelt, men man blæser det op til noget helt andet. Det handler meget enkelt om, at den enkelte borger i Danmark har retsbeskyttelse, og at den skal vi fastholde.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Vedtagelsen af det her ændringsforslag vil intet forandre ved, at alle borgere i det her land har retsbeskyttelse, for alle borgere har stadig væk ret til at anlægge sag. Det, der er pointen her, og det fremgår jo også af hr. Jens Hald Madsens sidste indlæg, er, at det i grunden ingenting har med grundloven at gøre. Det har noget at gøre med at beskytte de store kæders økonomiske interesser. Det er det, der dækker over denne beskyttelse af den private ejendomsret, det er jo ikke beskyttelse af de små handlende og deres interesser, men af de store kæder. Det hele handler altså slet ikke om grundloven. Det hele handler om, at hr. Jens Hald Madsen lægger uhyre stor vægt på at forsvare de store kæders interesser. Det kan jeg godt forstå, for det er Venstres og De Konservatives eksistensberettigelse i det danske samfund.

Jeg spørger bare endnu en gang: Er det også Dansk Folkepartis eksistensberettigelse?

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Kl. 9.35

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslag nr. 3 til ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 47 stemte for, 61 imod.

Underændringsforslag nr. 5 til ændringsforslag nr. 4 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 og nr. 4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

Det er jo et vigtigt forslag.

Man kan spørge sig selv, hvad ændringen fra 9 søndage til 20-21 stykker egentlig betyder. Det betyder en desavouering af branchens aktører, som på nær nogle ganske få, de store, f.eks. Dansk Supermarked, havde ønsket det nationale kompromis på 13 søndage. Det betyder, at nogle butikker, om de vil eller ej, det har vi lige hørt i debatten før, kommer til at holde åbent om søndagen. Det betyder, at for de store kæder er lukkeloven faktisk ophævet, for de kan rent faktisk bare holde åbent på skift.

Vi kan så se, og vi kan diskutere, hvem der bliver vinderne, og hvem der bliver taberne i det her spil. Lavprisbutikkerne i de store byer vinder, men de helt store sejherrer bliver storcentrene ved de store færdselsårer, og vi kommer til at se nogle helt store weekendshow, hvor kunderne køber fra havregryn til underholdning for børn og voksne.

Taberne bliver butikkerne i de mindre byer og dem, der stadig væk er ude på landet, derude, hvor vi i 1999 gennem en omsætningsgrænse på ca. 25 mio. kr. sikrede deres eksistens. Derudover bliver taberne også de ældre og dem, som ikke bare kan sætte sig ind i en bil og køre 50-100 km.

Det leder mig til at spørge ministeren, hvis ministeren også vil deltage i denne debat: Hvorfor slettede ministeren bestemmelsen om omførelse af varer, en fornuftig mulighed for dem ude på landet? Er det rimeligt, at Dansk Folkeparti med en helt vanvittig argumentation om, at noget sådant nok vil medføre ulovligheder, får stoppet et af de eneste solstrejf, der er i dette lovfor-
 slag?

Undersøgelser viser, at der er nøje sammenhæng mellem antallet af søndage, hvor forretninger holder åbent, og antallet af dødsfald inden for butikssektoren. Vi fik det dæmpet rimeligt med lukkeloven sidste gang med 9 søndage kombineret med omsætningsgrænsen. Udvidelsen til 20-21 søndage vil være dødsstødet for de små forretninger med fra en til seks ansatte, og det bliver som nævnt på landet, i de mindre byer og såmænd også i forstæderne til de store byer, at taberne skal findes.

Jeg spørger: Hvem i Danmark har egentlig et ønske om, at mandage og onsdage skal komme til at ligne lørdage og søndage i hele Danmark? Er det et argument i sig selv, at når der er folk,